

Sygn. akt VIII U 2208/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Gliwicach

sprawy K. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 18 września 2015 r. **nr** (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 września 2015 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2208/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu K. F. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emerytalno – rentowej.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż ubezpieczonemu już ustalono prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy emerytalno – rentowej, brak zatem podstaw do przyznania drugiej emerytury górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną. Odwołujący podniósł, iż przy wyliczaniu podstawy emerytury nie uwzględniono okresu jego pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o.o. w okresie od 23 marca 2000r. do 30 czerwca 2004r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, iż powodem odmowy prawa do kolejnej emerytury górniczej jest fakt, iż organ rentowy decyzją z

dnia 17 kwietnia 2012r. ustalił już ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1 grudnia 2011r., na podstawie art. 50e ustawy emerytalnej, tj. emerytury bez względu na wiek. W ocenie ZUS, jako że odwołujący nabył już uprawnienia do górniczej emerytury, brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, ponieważ zgodnie ze stanowiskiem Zakładu prawo do emerytury górniczej jako takie można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury albo na podstawie art. 50e ustawy emerytalnej albo na podstawie art. 50a tej ustawy, jeśli spełnią warunki wskazane w tych przepisach. Natomiast nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e ustawy emerytalnej. Organ wskazał ponadto, iż wyżej wskazany przez odwołującego okres pracy ze względu na wykonywanie tej pracy na terenie Republiki Czeskiej podlega zaliczeniu do stażu z tytułu okresu pracy górniczej wykonywanego pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jednakże za granicą, a nie w Polsce.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. F. urodził się (...)

Decyzją (...) Oddział w N. z dnia 17 kwietnia 2012r. ubezpieczonemu przyznano z dniem 1 grudnia 2011r. prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek, opisanej w art. 50e ustawy emerytalnej.

W treści decyzji ZUS zaliczył ubezpieczonemu 26 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok i 5 miesięcy okresów nieskładkowych.

Do 14 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,8, zaś do 288 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,5.

Po uzyskaniu prawa do emerytury górniczej, w dniu 6 grudnia 2011r. ubezpieczony ponownie podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o.o., stosunek pracy trwa nadal.

Dnia 31 sierpnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę górniczą.

W odpowiedzi na wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmowną z dnia 18 września 2015r.

W sprawie bezspornym był fakt spełnienia przez odwołującego warunków uprawniających go do emerytury górniczej ustalonej na podstawie art. 50a ust.2, a to osiągnięcia wieku emerytalnego 50 lat, posiadania przez odwołującego okresu pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą wynoszącego co najmniej 25 lat oraz brak członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym, co znalazło potwierdzenie w piśmie ZUS z dnia 4 lutego 2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzona dokumentacja jest kompletna i została sporządzona w sposób rzetelny, a jej wiarygodność nie budzi wątpliwości. Nadto okoliczności faktyczne nie były sporne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 ze zm.).

Według treści art. 50a ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z ust. 2 wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Z kolei art. 50e ust. 1 ustawy przewiduje, iż prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie podziela stanowiska organu rentowego, zgodnie z którym prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury wyłącznie na podstawie art. 50e albo na podstawie art. 50a omawianej ustawy

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt III AUa 1117/12, Sąd ten wskazał, że przewidziana w art. 50a ustawy emerytalnej górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej – pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

Sąd zwraca jednak uwagę, że analizowane przez Sąd Apelacyjny przesłanki nabycia emerytury górniczej odnosiły się do dwóch ustępów tego samego przepisu tj. art. 50a ust. 1 i 2 ustawy emerytalno – rentowej. Tym samym Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, iż emerytura górnicza przewidziana na podstawie art. 50a ust. 1 jest świadczeniem tożsamym rodzajowo z emeryturą górniczą przewidzianą w art. 50a ust. 2, oba te przepisy regulują bowiem nabycie prawa do emerytury górniczej po ukończeniu wymaganego wieku tj. 55 i 50 lat życia.

W tym samym uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą w obniżonym wieku 55 lub 50 lat przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat).

W ocenie Sądu orzekającego są to zatem dwa różne świadczenia.

Sąd podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2014r. sygn. I UK 169/14 (LEX nr 1642866), iż obecny art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 kwietnia 2014r., I UK 366/13 (LEX nr 1455428).

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Nie można podzielić stanowiska organu rentowego, iż po stronie ubezpieczonego brak jest przesłanek do uzyskania prawa do kolejnego świadczenia.

Okoliczności faktyczne sprawy nie były sporne. Ubezpieczony posiada wymagany w art. 50a ust. 2 okres pracy górniczej, osiągnął również wiek 50 lat, co w ocenie Sądu należy uznać za spełnienie przesłanek z art. 50a ust. 2 ustawy, a zatem spełnienie przesłanek z przepisu, który w sposób odrębny statuuje nabycie prawa do emerytury górniczej od art. 50e ust.1, na podstawie którego ubezpieczony nabył uprzednio emeryturę górniczą.

Spełnieniu tych przesłanek nie stoi na przeszkodzie fakt, że podniesiony przez odwołującego okres jego pracy w firmie (...) Sp. z o.o. ze względu na wykonywanie tej pracy na terenie Republiki Czeskiej podlega zaliczeniu do stażu z tytułu okresu pracy górniczej wykonywanego pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie w Polsce, a za granicą. Odwołujący spełnia bowiem na chwilę obecną warunki uprawniające go do emerytury górniczej opisanej w art. 50a ust.2, co zresztą organ rentowy potwierdził w piśmie z dnia 4 lutego 2016r.

Faktem jest, że przepisy omawianej ustawy przewidują kilka możliwości nabycia prawa do emerytury przez pracowników wykonujących prace w górnictwie i żaden przepis nie ustanawia zakazu nabywania prawa do kolejnej emerytury górniczej, po spełnieniu przesłanek przewidzianych w odrębnych przepisach, czyli w oparciu o nową, inną od dotychczasowej podstawę prawną.

Na podstawie powyższych rozważań – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu K. F. prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 września 2015r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-) SSO Grażyna Łazowska